

ת"פ 66534/03 - מדינת ישראל נגד אלי יצחק

בית משפט השלום בבאר שבע

תפ"ק 22-03-66534 מדינת ישראל נ' יצחק
תיק חיזוני: 132936/2022

לפני כבוד השופט בכיר אלון אופיר
מединת ישראל
נגד
אלי יצחק
נאשמים

החלטה

תיקו של הנאשם קבוע בפני במסגרת דיוונים המתקיים בבית המשפט הפלילי.

נאשם זה עובר תהליך שיקומי מורכב וניכר כי המדובר בתהליך מוצלח וחובבי.

במהלך התקופה שקדמה לפתיחתו שעובר הנאשם בבית המשפט הפלילי, הוא נעצר במסגרת

תיק מ"ת 22-03-66530 ואותו אירע, קרוב משפחתו סייע לו והפקיד עליו סך של 3000 ₪ בקופה בית המשפט.

פרק זמן ארוך חלף מנקודת הזמן בו נדרשה הפקדה כספית לאבטחת תנאי שחרורו של הנאשם, ועד לנקודת הזמן היום בה המדובר באדם פעיל, שלא עוסק בפשיעה, ועתיק לעבור בקרוב לשלב 4 בתוכנית השיקום הבנוייה מ- 5 שלבים.

בשל המתוואר לעיל, נתנה (בתחילת) המדינה הסכמתה להשבת חלק מסוים ההפקדה לידי של המפקיד (קרוב משפחה של הנאשם אשר מבקש את כספו בחזרה והדבר יוצר מתייחסות רבה במשפחה הנאשם), אלא שלאחר שהתקבלה ההחלטה בית המשפט מאשרת הסכמת הצדדים, התברר כי כנגד הנאשם קיימים עיקולים שטרם הוסרו, וכן חזרה בה המדינה מהסכמה.

עוד טענה המדינה בהתנגדותה כי בנסיבות שנוצרו יש לראות בנסיבות מסוימות "מחזיק" של הכספיים אותן יש להעביר לתיק ההצל"פ (עמדו זו נתמכה בפסקה שהציגה המדינה).

שקלתי רבות את טענות הצדדים, ולאחר בקשה נוספת לשלול בנסיבות את עדמתה מחדש, ולآخر שהמדינה חזרה על תגובתה הראשונית, להלן ההחלטה:

סעיף 220(א) בחוק סדר הדין הפלילי, תשמ"ב-1982 קובע:

"מטרת ההלין בבית המשפט הקהילתי היא להביא לשיקום הנאשם בקהילה ולסייע בטיפול בעיות שברקע ביצוע העבירה בפיקוח הדוק של בית משפט קהילתי.....".

חלק ממידומו החויבי של הנאשם בהליך השיקומי, הסכימה המדינה (כעיקרונו) שאין לה עוד צורך בחלוקת מסכום ההפקדה בתיק המ"ת, ולמענה הסכימה לשחרור של 3000 ₪ מתוך הסכום שהופקד.

רק ברגע בו נודע כי עיקול קיים כנגד הנאשם, ונושאים (שאיןם מי שהפקיד עבورو כסף בתיק המעצר) צפויים היו לקבל כסף זה, התנגדה המדינה לשחרור הכספי אך שיגע למי שאינו נשא של הנאשם.

למעשה מבחינה "פלילית", כלומר אין מסוכנות של הנאשם, או הטלת מגבלות עליו שחייבו אותו להגעה לדינום, אין מגבלת השבה מצד המדינה, ולמעשה מגבלה זו היא תולדה של זהות הגורם אשר אמר לקלב את הכספי.

ספק עניין אם המדינה היא הגורם שאמון על אינטראס הנשים, ולמעשה שאלת זהות הנושא או האדם שאמור לקבל את הכספי המופקד, היא שאלת בית המשפט האזרחי ולא המשפט הפלילי.

תפקידו של בית המשפט מכח הוראת סעיף 220(א) בחד"פ הוא להביא לשיקומו של הנאשם ולסייע לו בעיות שברקע ביצוע העבירה.

במקרה זה, נוצרה ה"בעיה" בכך שלא הנאשם עצמו הפקיד את כספי הפיקדון שיועד לשחרורו ממעצר, אלא קרובי משפחתו שסייע לו מثار רצון טוב, ובמצב שנוצר מבקש לקבל מהנאשם את כספו בחזרה.

צדקת המדינה כי הנאשם עצמו מוחזק כמי שהפקיד את הכספי, ו מבחינה משפטית אין כל חשיבות לעובדה כי הכספי נשוא הבקשה אמרו להיות מוחזר לצד ג' (המפקיד בפועל) שאינו הנאשם.

יחד עם זאת, העברת הכספי בנסיבות שנוצרו לתיק ההצל"פ, תחבל עניין בתהילן עליו אמון בית המשפט מכח החוק, והוא שיקומו של הנאשם.

שוכנעתني במהלך הדיונים שבפני, כי מדובר בסוגי מהותית חשובה מאי להתנהלות המשפחתית של הנאשם, ולא השבת הכספי לקרובי משפחתו, עלולה להיווצר סיטואציה משפחתית שתפריע מאי להמשך תהליך השיקום החויבי אותו עבר הנאשם.

מסיבה זו, ומאחר והתנדות המדינה אינה נובעת מסיבה הקשורה להליך ה"פלילי" המתנהל (אינה נעיצה בשיקולים של אין מסוכנות), אני מחליט למרות ההפניות שהציגה המדינה בטיעוניה, כי החלטתו המקורית של כבוד השופט אוור אדם להעביר 3000 ₪ מתוך כספי הפיקדון לאדם שביצע את ההפקדה תבוצע.

אני קובע כי 3000 ₪ מתוך כספי הפיקדון שבתיק מ.ת 22-03-66530 יועברו מידית לרשותו של מר רועי

מלכה ת.ז 211970322 זהה לחשבון 052378 בبنק הפועלים סניף 160.

החלטה זו תבוצע למרות כל עיקול המוטל כלפי הנאשם עצמו, שכן אני מגדיר גם את מר רועי מלכה שפרטיו לעיל, כאחד מנושיו של הנאשם (גם אם אין הוא חלק מתייקי ההוצאה לפועל הנאשם).

גיזברות בית המשפט תעביר את הכספי כאמור בהחלטתי זו.

עוותק יועבר לצדים.

ניתנה היום, י"ט בטבת תשפ"ד, 31 דצמבר 2023, בהעדר
הצדדים.